

Batalla per heretar Guardiola

Tothom malda per conservar Josep Guardiola a la banqueta del Barça molts anys.

Si el Brasil del *jogo bonito* va marcar la primera campanya de l'era Laporta, gràcies als millors anys de la vida esportiva de Ronaldinho, el Brasil ha tornat a entrar en la campanya però per raons molt diferents d'un fitxatge històric. Les acusacions de Joan Laporta i Marc Ingla sobre un

presumpte enriquiment il·lícit per part de Sandro Rosell en la gestió d'un partit de les seleccions del Brasil i Portugal han centrat els últims dies d'una cursa electoral que, tot i tenir set candidats, s'ha polaritzat en tres: Sandro Rosell, que segons les últimes enquestes aconseguiria els millors resultats; Jaume

Els tres principals candidats a succeir Laporta han format part d'alguna de les juntes del president actual. Es diferencien en parlar del balanç de comptes o la imatge del club però ningú –tampoc cap de les altres quatre opcions– critica el model esportiu. Jaume Ferrer, Marc Ingla i Sandro Rosell responen per a EL TEMPS el mateix qüestionari.

Ferrer, el candidat oficial del continuisme; i Marc Ingla, que encapçala una candidatura amb tres persones que han estat membres de la junta directiva del Barça al costat de Joan Laporta.

Mentre que els altres quatre candidats volen marcar perfil per treure el cap a les enquestes, fer-se visibles i guanyar popularitat per a tenir vots, els tres principals es mouen entre la reivindicació parcial –o total– dels èxits de l'era Laporta i el menysteniment de la feina feta pels ex-companys –i ara contraris. Per exemple, l'equip de Sandro Rosell evita la crítica directa a l'era Laporta en el sentit esportiu –ell passa per ser qui portà Ronaldinho al Barça–, però mira de convèncer que els comptes actuals del club són més negatius que no sembla. La candidatura de Marc Ingla s'adjudica el mèrit de la transformació econòmica del club, però insinua que Laporta –i, de retruc, Jaume Ferrer?– ha perjudicat la imatge del club, mentre carrega contra Rosell pels seus negocis futbolístics. Ferrer, l'únic que es pot atribuir el mèrit de la fidelitat a Laporta i el seu model, mira de recollir els

fruits dels dos mandats presidencials que registren la collita de trofeus més intensa de la història del Barça, alhora que manté la serenitat. És Joan Laporta qui carrega els discursos amb acusacions agudes que minen la presumpta col·laboració de Rosell o Ingla en les decisions importants –com el suport a Rijkaard, primer, i a Guardiola, després. Laporta i Ingla coincideixen en l'afer brasiler de Rosell, però aquest assegura –i *Mundo Deportivo* informa– que, en tot cas, la irregularitat és de l'estat de Brasília, que va atorgar la concessió del Brasil-Portugal directament, sense cap concurs públic, a l'empresa de Rosell –que, de totes maneres, era l'única candidata possible perquè representava al mateix temps les seleccions del Brasil i de Portugal en els seus enfrontaments amistosos.

A les eleccions del FC Barcelona que es duran a terme el 13 de juny s'hi pre-

sentaran també –si no hi ha fusions de candidatures a última hora i recullen prou signatures– Agustí Benedito, Jaume Guixà, Santi Salvat i Alexis Plaza.

El primer proposa una junta més porosa, amb consultes periòdiques als socis i la possibilitat de votar per correu. S'oposa a la requalificació del Miniestadi i a la venda de patrimoni però no vol publicitat a la samarreta del Barça, per la qual cosa defensa la continuïtat d'Unicef.

Jaume Guixà s'atreveix a reivindicar l'herència de Núñez o, si més no, la setmana passada es presentà com una “sortida al nunyisme”, una aposta al tot o res després dels èxits de les darreres temporades i els resultats de les enquestes fetes públiques fins ara –les opcions dels qui van ser anti-nunyistes són aclaparadores.

Santi Salvat també marca perfil desvinculant-se de tot allò que tingui a veure amb l'Elefant Blau, la

plataforma d'oposició anti-Núñez de la qual procedeixen precisament Laporta, Ferrer, Ingla i Rosell. Promet contenció en la despesa, no vol fer el remodelatge del Camp Nou dissenyat per Norman Foster i promet abaixar les quotes d'un 40%.

L'empresari hotelier Alexis Plaza, de 28 anys, ha escalfat la precampaña acusant Rosell d'haver-se reunit amb els Boixos Nois –els ultres que Laporta ha esborrat pràcticament de la memòria. Volen un soci patrocinador, més seients per als socis i posar a referèndum la venda del Miniestadi.

En el terreny esportiu, la millor arma –de tots– és la lloança de l'entrenador –i, per extensió, del model. De Guardiola, només n'esperen que els deixi seure a la seva dreta.

Àlex Milian

“Podem ser un club global sense deixar de ser catalanista”

JAUME FERRER

—Podeu fer una breu valoració de la gestió de Joan Laporta?

—Aquests últims anys s'han assolit molts èxits esportius i s'ha capgirat la situació econòmica del club. Ha estat l'etapa del club amb més èxits i, per tant, el Barça dels últims set anys ha estat el millor Barça.

—Què rectificariéu de l'actual FC Barcelona? Com?

—Rectificar no és la paraula que faria servir. Se'n pot millorar algun aspecte. De l'àrea esportiva no caldria tocar res ni tampoc de l'àrea econòmica. A l'àrea social es poden aconseguir moltes millores de comoditat i accessibilitat per als socis dins de l'estadi. El soci s'ha de sentir el propietari del nostre club. Caldria aplicar totes les millores possibles per a assolir que se'n senti, de propietari del FC Barcelona.

—Quins eixos principals tindria un Barça presidit per vós?

—A l'àrea econòmica, volem continuar augmentant els ingressos i la internacionalització del club, basant-nos en la nostra posició de més que un club arreu, grà-

“Caldria aplicar totes les millores possibles perquè el soci se sentís propietari del FC Barcelona”

cies a quatre principis: amb l'oferta futbolística, tenint en compte que som polisportius –amb quatre seccions professionals i deu d'amateurs–, fent evident uns valors molt clars de civisme i intolerància amb la violència, a més d'un catalanisme desacomplexat, ja que podem ser un club global sense deixar de ser un club catalanista. També cal consolidar tota la tasca que ha fet la Fundació, amb compromís solidari i tornant a la societat allò que la societat ha donat al Barça: es continua a la pàg. 38 >>>